

Svensk författningssamling

Subventionsbrottslag

Utfärdad den 27 november 2025

SFS 2025:1267

Publicerad

den 2 december 2025

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs² följande.

1 § Denna lag gäller statligt företagsstöd och EU-stöd.

Det ska inte dömas till ansvar enligt denna lag om en gärning är belagd med straff enligt bidragsbrottslagen (2007:612).

2 § Med statligt företagsstöd avses i denna lag sådana stöd, bidrag och andra ersättningar som beslutas av en statlig myndighet eller av ett enskilt organ på uppdrag av staten och betalas ut till eller på annat sätt tillgodoräknas en enskild näringsidkare eller en annan juridisk person än staten, en region, en kommun eller ett kommunalförbund.

Med statligt företagsstöd avses inte

1. lån,
2. garantier, och
3. stöd inom ramen för skatte- och avgiftssystemen.

3 § Med EU-stöd avses i denna lag sådana bidrag och förmåner som finansieras över eller på annat sätt påverkar Europeiska unionens eller Europeiska atomenergigemenskapens budgetar.

4 § För *subventionsbrott* döms den som lämnar oriktiga uppgifter eller inte anmäler ändrade förhållanden som det finns en skyldighet att anmäla enligt lag eller förordning, och på så sätt orsakar fara för att ett statligt företagsstöd

1. betalas ut eller tillgodoräknas felaktigt eller med ett för högt belopp, eller

2. inte återkrävs trots att mottagaren helt eller delvis saknar rätt till stödet.

Straffet är fängelse i högst två år.

5 § Om brott som avses i 4 § är ringa döms för *ringa subventionsbrott* till böter eller fängelse i högst sex månader.

6 § Om brott som avses i 4 § är grovt, döms för *grovt subventionsbrott* till fängelse i lägst sex månader och högst sex år.

Vid bedömningen av om brottet är grovt ska det särskilt beaktas

1. om brottet rört betydande belopp,

¹ Prop. 2024/25:187, bet. 2025/26:FiU12, rskr. 2025/26:56.

² Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen, i den ursprungliga lydelsen.

2. om den som begått brottet använt falska handlingar eller vilseledande bokföring, eller

3. om gärningen ingått i en brottslighet som utövats systematiskt eller i större omfattning.

7 § För *vårdslöst subventionsbrott* döms den som av grov oaktsamhet begår en sådan gärning som avses i 4 §. Straffet är böter eller fängelse i högst ett år.

Om gärningen med hänsyn till beloppet, risken för slutlig ekonomisk skada och övriga omständigheter är mindre allvarlig, ska det inte dömas till ansvar.

8 § För *subventionsmissbruk* döms den som, i strid med föreskrifter eller villkor, använder eller utnyttjar statligt företagsstöd eller EU-stöd för ett annat ändamål än det som stödet har beviljats för. Straffet är böter eller fängelse i högst två år. I ringa fall ska det inte dömas till ansvar.

9 § Om brott som avses i 8 § är grovt, döms för *grovt subventionsmissbruk* till fängelse i lägst sex månader och högst sex år. Vid bedömningen av om brottet är grovt ska det särskilt beaktas om brottet avsett betydande värde eller varit av särskilt farlig art.

10 § Den som före utbetalning eller tillgodoräknande av ett statligt företagsstöd frivilligt vidtar en åtgärd som leder till att det kan fattas ett korrekt beslut om stödet, ska inte dömas till ansvar enligt 4–7 §§.

11 § För försök till subventionsmissbruk eller grovt subventionsmissbruk döms det till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken.

12 § Ringa subventionsbrott får åtalas av åklagare endast om åtal av särskilda skäl är motiverat från allmän synpunkt.

13 § Sådana statliga myndigheter eller enskilda organ som beslutar om statligt företagsstöd ska göra anmälan till åklagare om det finns anledning att anta att brott enligt denna lag har begåtts.

14 § Bestämmelserna i 35 kap. 2 § brottsbalken hindrar inte att en person döms till påföljd för ringa subventionsbrott enligt 5 § eller vårdslöst subventionsbrott enligt 7 §, om den misstänkte häktats, fått del av åtal eller godkänt ett strafföreläggande för brottet inom fem år från brottet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

På regeringens vägnar

ULF KRISTERSSON

ELISABETH SVANTESSON
(Finansdepartementet)